

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Craiu Nicolae
Burduh Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu și de avocatul Timotin Lilian în numele părții vătămate Iaroslavțeva Liubov, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2020, în cauza penală privindu-i pe

SARDARI Marin Xxxx, *născut la xx xxxxx xxxx în r-nul Xxxxx Xxxx, s. Xxxxxx, domiciliat în mun. Xxxxxxx, or. Xxxxxx, str. Xx. Xxxxx xx;*

GHIDERMAN Tatiana Xxxx, *născută la xx xxxxxxx xxxxx, originară și domiciliată în r-nul Xxxxx Xxxx, s. Xxxxxx;*

GHIDERMAN Iurie Xxxxx, *născut la xx xxxxxxx xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxxxx, s. Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.08.2017 – 05.06.2019;

Instanța de apel: 24.06.2019 – 25.05.2020;

Instanța de recurs: 17.08.2020 – 10.11.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 iunie 2019, Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, *din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.*

Acțiunea civilă înaintată de Iaroslavțeva Liubov împotriva lui Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că potrivit rechizitoriului, Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie sunt învinuiți în aceia că, la data de 12 noiembrie 2016, prin acces liber, intenționat și fără consimțământul cet. Iaroslavțeva Liubov, a pătruns ilegal în domiciliul situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx x/x ap.xx, unde locuia periodic împreună cu soțul ei pe nume Cecalov Alexandr, care a decedat la data de 05 iunie 2016, iar conform certificatului de calitate de moștenitor, înregistrat la data de 15.11.2016 la notarul public Timofti Angela cu sediul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Armenească 100, of.6, cet. Iaroslavțeva Liubov are calitatea de moștenitor a averii cet. Cecalov Alexandr, la cererea acesteia de a părăsi domiciliul, persoanele neidentificate, refuza de a părăsi incinta domiciliului. Astfel, prin acțiunea dată cauzându-i părții vătămate un prejudiciu moral.

Acțiunile inculpaților Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art. 179 alin. (1) Cod penal ca violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. *procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Vsevolod Ivanov*, care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal cu *încetarea procesul în legătură cu schimbarea situației.*

În motivarea apelului a indicat următoarele:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie prin acces liber, intenționat și fără consimțământul moștenitoarei Iaroslavțeva Liubov, au pătruns ilegal în domiciliul situat pe adresa mun. Xxxxxx, str. Xxxxx x/x ap. xx, unde locuia periodic împreună cu soțul ei pe nume Cecalov Alexandr, care a decedat la data de 05 iunie 2016, iar la cererea acesteia de a părăsi domiciliul, inculpații

refuzau de a părăsi incinta domiciliului, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu moral. Refuzul părăsirii imobilului era bazat pe permisiunea surorii decedatului Cecalov Nadejda, care legal nu are drepturi asupra imobilului;

- în comun cu declarațiile martorilor vinovăția acestora se mai dovedește prin materialele cauzei penale și anume: copia certificatului de căsătorie CS-V nr. 0985013; copia certificatului de succesor legal a cet. Iaroslavțeva Liubov;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată acțiunilor inculpaților din considerentul că, Cecalov Nadejda nu putea și nu era în drept de a dispune de bunul imobil vizat din considerent că, doar Iaroslavțeva Liubov deținea un document ce atestă dreptul la gestionarea apartamentului, afirmațiile inculpaților de comun cu ale cet. Nadejda Cecalov fiind declarative, fără suport legal;

- pe parcursul examinării judiciare instanța de judecată a declarat la 23.11.2018, nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 7176 din 24.12.2009 încheiat între Cecalov Nadejda și Cecalov Alexandr, prin acest fapt schimbând radical situația și temeiul juridic a obiectului (bunul) infracțiunii, motiv pentru care a solicitat încetarea procesului în legătură cu schimbarea situației.

3.2. avocatul Timotin Lilian, în interesele părții vătămate Iaroslavțeva Liubov, care a solicitat admiterea prezentului apel, casarea sentinței de achitare, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpații Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie, să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse conform sancțiunii normei penale menționate și admiterea integrală a acțiunii civile declarate de către partea vătămată Iaroslavțeva Liubov;

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- concluzia instanței de fond este absolut contradictorie și neântemiată, or, pe de o parte instanța pledează pentru faptul că, nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiuni, iar pe de altă parte că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată, odată cu nerecunoașterea lor a celor incriminate;

- instanța nu a indicat nici un temei legal ce i-ar permite să pună la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate, calificându-le tendențioase odată ce există interesul părții, or, Iaroslavțeva Liubov a făcut declarații sub jurământ și poartă răspundere pentru delarații mincinoase și fără a se referi la anumite probe concluzionează că victima nu desfășura viața sa personală în acel apartament, o concluzie absolut generală, lipsită de temei factologic și legal;

- relatările martorului au fost lăsate fără apreciere de instanță, însă ele dovedesc echivoc faptul că, inculpatul Sardari Marin, a fost informat că nu are temei legal de a poseda și folosi apartamentul cu pricina, fapt ce dovedește cele

infirmate de instanță și anume că a intrat ilegal în posesia locuinței victimei. Iar certificatul de calitate de moștenitor dovedește anume faptul că Iaroslavțeva Liubov are un statut legal în dosarul succesoral, în comparație cu inculpatul și pretinsa moștenitoare Cecalova Nadejda;

- înscrisurile cercetate, nu pot fi apreciate ca probe veridice, pertinente și utile. Deoarece, în primul rând nu au un temei legal și nu au fost autentificate de notar așa cum o susține instanța, fiind doar înregistrate la dosarul de succesiune ca cereri, fapt comunicat și de martorul Timofti Angela, iar sora defunctului nu avea nici o calitate și nici un drept să împuternicească pe cineva la gestionarea masei succesoriale (a apartamentului cu pricina), ce contravine prevederilor legii, art. 1552- 1555 Cod civil în vigoare la 02.11.2016, la care instanța de fond nu a dorit să facă referire;

- nu este clară opinia instanței la ce normă face referire și ce a avut în vedere cu referire la dubii, or, inculpații au cunoscut că nu au temei legal de a se afla în acest apartament, adică a intra în el și a rămâne, totodată refuzând să-l părăsească până în prezent;

- nu se deslușește caracterul legal în acțiunile lui Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie, așa după cum o apreciază instanța de fond, or, fiind audiați în calitate de martori Cojocari Ana și Cojocari Victor care locuiesc în ap. 82 din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx, au infirmat faptul că Iaroslavțeva Liubov a locuit în apartamentul nr. xx adresa nominalizată, sau că o cunosc ca vecină. Și aici identifică o interpretare eronată și părtinitoare, admisă de instanța de fond, atunci când martorii doar au comunicat că nu o cunosc ca vecină și nu o cunoaște pe ea personal, *menționând suplimentar că nu prea cunosc vecinii din scară*;

- sunt neclare aprecierile instanței, care nu face explicații asupra utilității probelor enumerate, ce sunt acestea capabile de a dovedi și în ce măsură, limitându-se doar la indicarea lor formală. În evidență se pune și faptul că contradictorie este poziția instanței la aprecierea unor probe similare, referindu-se la hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 23 noiembrie 2018 care nu a intrat în vigoare, considerând-o ca admisibilă, însă nu este clar ce dovedește aceasta, pe de o parte, iar pe de altă parte exclude ca probă pertinentă, procesul-verbal cu privire la contravenție menționând că nu este o hotărâre definitivă în acest sens;

- instanța de fond a atribuit o conduită legală acțiunilor făptașilor, prin faptul că aceștia au intrat și posedat apartamentul cu pricina în temeiul declarației făcute de Cecalova Nadejda, care în principiu nu are drepturi reale (proprietate, posesie, folosință, dispoziție) și nici presupuse asupra bunului respectiv, deci neavând un efect juridic, martorul nefiind înregistrat cel puțin și ca succesori în

dosarul succesoral pentru a beneficia de careva înlesniri, asupra apartamentului cu pricina, în raport cu faptul că partea vătămată, Iaroslavțeva Liubov, este soția decedatului, confirmat și prin certificatul de căsătorie, au conviețuit împreună fapt confirmat și de martorii Cecalova Nadejda, Solonari Antonina și Gorbaciova Galina (asupra declarațiilor ultimului martor instanța nici nu s-a expus), a locuit în această locuință și a păstrat bunuri personale, a acceptat moștenirea odată cu posesia acestuia prin depunerea declarației în fața notarului la ziua de 08.08.2016, argumente și probe pe care instanța le-a negat în mod pripit din start, fără a le supune aprecierii;

- concluziile instanței nu se întemeiază pe prevederile legale, dar poartă un caracter pur general și declarativ, dat fiind faptul că, vinovăția și intenția inculpaților de a comite fapta prejudiciabilă este dovedită pe deplin reieșind din probele anexate la cauza penală;

- în prezenta speță nu sunt câteva acțiuni separate după cum pledează instanța, ci doar de una și aceeași reprezentând o acțiune (infracțiune) continuă până în prezent, fapt ce denotă o abordare esențială și nejustificată a cazului, de către instanța de fond;

- instanța de judecată a făcut niște abordări de ordin general într-o hotărâre judecătorească unde se face referire la norma legală, care însă nu se indică, după care instanța optează pentru faptul că nu există probe la speță, capabile să confirme existența infracțiunii incriminate. După care face referire la faptul că vinovăția urma să fie dovedită de partea acuzării, iar probele prezentate sunt contradictorii și nu indică direct despre comiterea infracțiunii, se atestă lipsa laturii obiective de pătrundere ilegală și latura subiectivă intenția intrării ilegale a făptuitorului. Tot instanța face referire la faptul că nu-i este clară situația rolului fiecărui inculpat în pătrunderea ilegală;

- sentința atacată este una contradictorie, instanța operând cu niște termeni și expresii neclare, contradictorii și inexacte, fapt ce contravine jurisprudenței naționale, conform căreia sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală;

- instanța de fond a constatat în descriptiv sumar, neclar și divergent mai multe temeuri de achitare a inculpaților, cum ar fi că „...în acțiunile inculpaților lipsesc semnele infracțiunii..., aceștea nu au comis fapta pătrunderii..., acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția acuzarea nu a dovedit că inculpații au săvârșit infracțiunea....., nu este clară situația rolul fiecărui inculpat în pătrunderea ilegală, rămânerea și refuz..., fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii...”dar în dispozitiv s-a contrazis, dispunând achitarea acestora pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;

- instanța de fond nu a cercetat toate probele, cel puțin nu s-a dat apreciere

declarațiilor martorului Gorbaciov Galina, Soloviov Victor, declarației din 08.08.2016, iar celelalte probe au fost apreciate unilateral extrăgând-se doar circumstanțe favorabile inculpaților;

- deși instanța în dispozitiv a indicat că achită inculpații pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, concomitent se pronunță și asupra respingerii acțiunii civile fără să indice din care motive.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută fără modificări sentința.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința acestora în baza art. 179 alin. (1) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpații Ghiderman Tatiana, Ghiderman Iurie și Sardari Marin, *urmează a fi achitați din motivul că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.*

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În ședința instanței de apel inculpatul Sardari Marin a susținut declarațiile date la etapa urmăririi penale și suplimentar a adăugat că, accesul în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, i-a fost asigurat de către Cecalova Nadejda la data de 02.11.2016, după care tot în această dată *pentru a se asigura cu certitudine că doar Cecalova Nadejda posedă acest apartament a invitat executorul judecătoresc pentru a constata eventuale alte persoane în apartament, sau urme caracteristice că locuiesc alte persoane, cum ar fi paturi pentru dormit, însă având acces cu executorul judecătoresc în apartament s-a convins incontestabil că în el nu locuiește nimeni în afară de faptul că Cecalova Nadejda locuind în Federația Rusă are chei și acces în acest apartament. După data de 02.11.2016, având discuții cu Cecalova Nadejda, ca ea să nu achite și să nu aibă pierderi la serviciile comunale ar putea să locuiască Ghiderman Tatiana cu Ghiderman Iurie, care vor achita în special căldura pentru perioada rece a anului, 5 luni de zile câte circa 1000 lei lunar, în total 5 000 lei. Pe Iaroslavțeva Liubov până la data de 02.11.2016 nu a cunoscut-o niciodată și a aflat despre faptul că ea este înregistrată ca succesor a decedatului de la notarul Timofti Angela. Cecalova Nadejda ulterior*

dății de 02.11.2016 s-a întâlnit cu Iurie și Tatiana și au repetat înțelegerea ca ei să locuiască în apartament și că permisiune le dă expres Cecalova Nadejda. Tot la data de 02.11.2016 pentru a se asigura juridic de eventuale acțiuni a organelor de drept, Cecalova Nadejda în fața notarului Timofti Angela a depus 2 cereri și o declarație din 02.11.2016 primite de notar tot la 02.11.2016, fiind aplicată ștampila și semnătura prin care în special a declarat și a exprimat acordul în scris că cheile de la apartament și apartamentul propriu zis să-i fie lăsate lui Sardari Marin spre păstrare și supraveghere, comunicându-i că fratele ei a concubinat cu o doamnă pe nume Liubov, care nu a locuit niciodată în acest apartament. Ulterior, cu permisiunea lui Cecalova Nadejda s-au instalat cu traiul în apartament Ghiderman Iurie și Ghiderman Tatiana. A obținut printr-o metodă legală de la președinta CCL-28 a blocului locativ unde se află apartamentul, informația despre toate persoanele care au locuit în apartament și au achitat în special deservirea blocului, transportul deșeurilor și a primit răspuns că în apartament era înregistrată doar o singură persoană, până în anul 2009 era Cecalova Nadejda, iar din 2009-2016 a locuit Cecalov Alexandr, aceeași informație fiindu-i comunicată și de ÎM „INFOCOM”. Serviciile pentru telefonie și energie electrică până în prezent sunt facturate pe numele Cecalova Nadejda, ceea ce înseamnă că dacă Liubov Iaroslavțeva era să locuiască în apartament, atunci avea s-o excludă pe Cecalova Nadejda din aceste facturi, pe motiv că fiind audiată în ședința de judecată Iaroslavțeva a declarat că e în relații extrem de ostile cu Cecalov Nadejda, că este o aferistă și întotdeauna a dorit să ia apartamentul. Cecalova Nadejda nu l-a informat dacă fratele ei Alexandr are înregistrată căsătoria cu cineva, din contra a comunicat că fratele ei niciodată nu a fost căsătorit deoarece niciodată nu i-a comunicat surorii despre acest lucru. *În calitate de avocat-stagiar a inițiat un dosar civil în interesele lui Cecalova Nadejda privind nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare din 24.12.2009* autentificat de notarul Șcerbacova Zinainda, vânzător fiind Cecalova Nadejda, cumpărător Cecalov Alexandr care este fratele acesteia. Nulitatea acestui contract s-a solicitat pe motiv că Cecalova Nadejda l-a asigurat pe Sardari Marin că niciodată nu i-a vândut fratelui său acest apartament, dar i la donat cu titlu gratuit, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23.11.2018, s-a anulat contractul respectiv. Tot în calitate de avocat-stagiar în interesele Nadejdei Cecalova, a inițiat procesul civil din 06 decembrie 2016 privind nulitatea absolută a căsătoriei deoarece după data de 02.11.2016, deoarece acesta a aflat de la notarul Timofti Angela în mod verbal că Cecalov Alexandr decedat la 05.06.2016, are deschisă procedură succesorală de către Iaroslavțeva Liubov, aceasta fiind soția lui legală, însă notarul nu a prezentat în formă scrisă nici informația despre căsătorie, nici certificatul în copie de căsătorie. Certificatul de

căsătorie a fost obținut prin intermediul judecătorei Chișinău, sediul Central. Această cauză civilă a fost încetată de Curtea de Apel Chișinău, pe motiv că sora Cecalova Nadejda nu este subiect de drept de a solicita nulitatea căsătoriei fictive, dar numai soțul de bună credință, la caz Cecalov Alexandr care era decedat la acel moment. Prima data a aflat de la notarul Timofti Angela, că se aflau în căsătorie după data de 02.11.2016. În 2017 în cadrul dosarului civil despre declararea nulității căsătoriei, a fost prezentată copia certificatului de căsătorie din 2017. Până la 02.11.2016, niciodată nu a cunoscut-o pe Iaroslavțeva Liubov, nici despre faptul că ar fi căsătorită cu proprietarul apartamentului litigios, nici despre faptul că a locuit în acest apartament, aceasta și a fost sensul adresării la executorul judecătoresc Viorica Onoi la 02.11.2016, ca să se asigure că în apartamentul respectiv nu locuiește nimeni după decesul proprietarului, nu are acces nimeni în afară de sora decedatului Cecalova Nadejda, nu are chei de la apartament nimeni în afară de Cecalova Nadejda și în special că lipsesc careva urme, obiecte cum ar fi paturi de dormit în acest apartament. La 02.11.2016 apartamentul era gol, de pe pereții fiind jupuiate chiar și tapetele, iar Cecalova Nadejda a asigurat că cu fratele ei în acest apartament nu a locuit nimeni. Ulterior la 01.12.2016 obținând certificate de la Cadastru, s-a adeverit că unicul proprietar al apartamentului este decedatul Cecalov Alexandr. La data de 02.11.2016 după ce executorul judecătoresc Onoi Viorica a constatat faptele, Sardari Marin împreună cu Cecalova Nadejda s-au prezentat la biroul notarului Timofti Angela, unde Cecalova Nadejda a depus în fața notarului 2 cereri și o declarație din 02.11.2016 prin care a solicitat înregistrarea ei ca succesor al decedatului Cecalov Alexandr, ulterior datei de 02.11.2016. Personal a avut cel puțin o vizită la notarul Timofti Angela pentru a primi certificat de moștenitor pe numele Cecalova Nadejda, la care notarul i-a comunicat că nu eliberează așa certificate, refuz în scris nu-i dă deoarece la 15.11.2016 deja s-a perfectat certificat de moștenitor pe numele Iaroslavțeva Liubov, care este soția defunctului. Toate acestea notarul i-a comunicat verbal, respectiv după 02.11.2016 a aflat numai verbal de la acest notar despre faptul căsătoriei. Certificatul de moștenitor este datat din 15.11.2016, dar în rechizitoriu este indicată data săvârșirii infracțiunii din 12.11.2016. La data de 12.11.2016, după ce Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie deja intrase în posesia apartamentului în data de 3-4 noiembrie 2016 și au pornit lucrări de reparație cosmetică în acest apartament pentru a putea locui în condiții normale, la 12.11.2016, Sardari Marin a fost la acest apartament, chemat de sora acestuia, precum că o persoană de gen feminin cu vârstă înaintată și încă 2 bărbați au rupt ușa din lemn de la apartament, au spart apartamentul și au instalat o ușă metalică. Deplasându-se la fața locului, Sardari Marin a depistat pe o persoană de gen feminin și avocatul Timotin Lilian, persoana de gen feminin care ulterior s-a

dovedit a fi Ioroslavțeva Liubov. Pe faptul ruperii ușii din lemn de Iaroslavțeva Liubov, Inspectoratul de Poliție Râșcani a pornit o cauză contravențională în baza art. 335 Cod Contravențional în privința lui Iaroslavțeva Liubov, cauza fiind remisă în instanță pentru aplicarea sancțiunii contravenționale, pe caz fiind emise 2 hotărâri a instanței de fond și 2 decizii de Curtea de Apel Chișinău de remitere a cauzei la rejudecare, la moment este emisă a 3-a hotărâre judecătorească, care a fost contestată cu recurs din numele lui Cecalov Nadejda ca parte vătămată. Cheile de la ușa din metal de la acest apartament instalată la 12.11.2016 de Iaroslavțeva Liubov au fost solicitate prin demers din 16.11.2016, semnat de inculpat la IP Râșcani, iar la 30.11.2016, când s-a întocmit procesul verbal contravențional pe numele contravenientului Iaroslavțeva Liubov aceste chei i-au fost înmânate de poliție Sardari Marin. Ulterior datei de 30.11.2016 aceste chei, Sardari Marin le-a predat lui Ghiderman Tatiana. Discuții verbale a avut cu Timotin Lilian și Iaroslavțeva Liubov ulterior datei de 02.11.2016, însă probe scrise nu i-au fost prezentate. Nici la data de 19.04.2019, nu exista nici o probă că Iaroslavțeva Liubov a locuit în acest apartament, din contra există contraprobe că Iaroslavțeva nu a locuit niciodată în acest apartament. Documente scrise care îi permiteau și îi permit inculpatului accesul în acest apartament sunt 3 cereri și o declarație din 02.11.2016, scrise personal de mână în limba rusă de Cecalova Nadejda în care este exprimat acordul de a-i lăsa lui Sardari Marin, cheile de la apartament și apartamentul propriu-zis sub supraveghere pe toată durata litigiului succesoral.

În ședința instanței de apel, cât și în ședința instanței de fond, inculpații Ghiderman Iurie și Ghiderman Tatiana nu s-au prezentat, solicitând prin cereri examinarea cauzei în lipsa lor, prin urmare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel s-a dat citire declarațiilor inculpaților Ghiderman Iurie și Ghiderman Tatiana date la faza urmăririi penale.

Astfel, inculpatul Ghiderman Iurie a declarat la urmărirea penală că Sardari Marin, care la moment activează în calitate de avocat stagiar. L-a telefonat și l-a întrebat dacă nu dorește să locuiască într-un apartament unde va fi nevoie să achite numai serviciile comunalele, la care el l-a întrebat dacă totul e legal și ulterior nu va avea careva probleme, la care el i-a spus că aceasta este treaba lui, el se va clarifica cu toate problemele care vor apărea. Sardari Marin i-a comunicat că este deschis un dosar civil și se judecă pe cale civilă, iar ei vor locui în acest apartament pe parcursul cât va dura judecata. În apartament era dezordine și ei s-au apucat să facă puțină reparație pentru a putea locui în condiții normale. Prin luna decembrie 2016, el se afla la serviciu, la domiciliu de pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx x/x ap. xx, se aflau meșterii făceau reparație în apartament. Ei l-au telefonat și i-au comunicat că cineva strică ușă de la intrare în apartament. Atunci

el l-a telefonat pe Sardari Marin și i-a comunicat despre acest fapt. La fața locului au sosit colaboratorii de poliție, ușa de la apartament a fost încuiată și sigilată, iar cheile de la apartament pe parcurs de aproximativ o săptămână s-au aflat la colaboratorii de poliție. Din spusele lui Marin, a înțeles că ușa de la apartament a deteriorat-o cet. Iaroslavțeva, împreună cu 2 persoane care au schimbat ușa de intrare în domiciliu. Ulterior, Sardari Marin a venit și le-a adus cheile de la apartament și i-a comunicat să finiseze reparația în apartament și să locuiască împreună cu soția și copilul. Pe perioada cât locuiau în apartamentul dat, aproximativ în luna ianuarie 2017 la domiciliu a venit cet. Iaroslavțeva Liubov împreună cu avocatul ei și au intrat în incinta apartamentului, au deschis ușa și țineau ușa deschisă. În acel moment el se afla la serviciu și despre acest fapt i-a spus soția, tot a vorbit cu avocatul acesteia și a comunicat că Iaroslavțeva Liubov este proprietara apartamentului fără a prezenta careva acte pe domiciliu. Totodată i-a spus soției că să părăsească incinta apartamentului. A cui aparține apartamentul el nu cunoaște, dar a înțeles de la Sardari Marin că proprietarul apartamentului este decedat. A mai declarat că nu cunoaște despre faptul că proprietarul apartamentului Cecalov Alexandr este căsătorit și a locuit în apartamentul pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx x/x ap. xx, împreună cu soția lui pe nume Iaroslavțeva Liubov, dar știe despre faptul că la apartamentul dat mai pretinde o persoană (f.d.96-97vol.1).

Fiind audiată în calitate de bănuit (declarații menținute și la faza audierii în calitate de învinuit) Ghiderman Tatiana a dat declarații similare lui Ghiderman Iurie (f.d.107, vol. I).

Instanța de apel a reținut că acuzarea a prezentat următoarele probe în susținerea învinuirii, și anume:

- *declarațiile părții vătămate Liubov Iaroslavțeva* care a declarat că este soția legitimă a lui Cecalov Alexandr care locuia în mun. Xxxxxx, str.Xxxxx x/x, ap. xx, a fost în relații de căsătorie timp de 35 de ani. Nu își amintește cu siguranță, dar presupune că în acest apartament a locuit aproximativ 25 de ani. Soțul Cecalov a decedat la data de 05.06.2016. După decesul soțului ea a fost internată în spital, iar după externarea din spital a revenit acasă, unde ușa apartamentului nu era încuiată, nu știe din care considerente în apartament mergeau lucrări de reparație, toate bunurile acumulate în timpul căsătoriei din apartament au dispărut, motiv pentru care a hotărât să schimbe ușa, deoarece nu dispunea de bani, banii pentru ușă i-a împrumutat, când schimba ușa, s-au apropiat niște lucrători, care au chemat colaboratorii IP Râșcani, s-a apropiat colaboratorul de poliție și i-a comunicat că urmează să îi predea cheile și i-a comunicat că ușa o va sigila până la clarificarea situației. Peste 2 zile a fost telefonată de către vecina din apartamentul 82, care i-a comunicat că în

apartamentul ei locuiește cineva, colaboratorul de poliție a luat cheile și le-a transmis lui Sardari Marin, însă partea vătămată nu înțelege în baza la care temei. Împreună cu avocatul au mers la apartament, a sunat la ușă și i-a deschis o femeie, ea a întrebat-o, în baza la ce locuiește în apartamentul dat, dar nu a primit nici un răspuns. Oficial a înregistrat căsătoria mai târziu, în urmă cu 5 ani, aproximativ de 25 de ani a locuit în acel apartament. Inițial cu soțul a locuit într-un apartament în sect. Buiucani, în apartamentul din str. Florilor locuia sora soțului ei, și l-a convins pe soț să vândă apartamentul și să îl cumpere pe al ei, ei au vândut apartamentul din sect. Buiucani și au cumpărat apartamentul ei, sora soțului a luat banii și a plecat să își aranjeze viața în Rusia. Sora soțului Nadejda avea chei de la apartament, venea în țară de 2 ori pe an, a câte 2-3 zile. În acest timp ea cu soțul plecau la vilă. La data de 12.11.2016, a solicitat persoanei aflate în apartament să elibereze apartamentul și nu își amintește cine era acolo, în prezența poliției când l-a întrebat de Sardari Marin „în bază la ce i-a ocupat apartamentul?” - a primit răspuns, „că nu este treaba ei și nu este obligată să îi răspundă la întrebările ei”. Facturile de plată pe lumină veneau pe numele Cecalov Nadejda, deoarece nu a reușit să re-înregistreze contractul pe numele său, Nadejda venea rar, iar soțul era bolnav. Cu domnul Cojocaru s-a văzut o dată după cele întâmplate, el a venit la ea în cameră și a cerut să achite 600 lei, iar ea a spus că o să vină comisia și doar atunci va achita. Ea s-a văzut cu el după operația cu soțul. El a venit să ceară bani, iar soțul ei a zis că nu achită, doar după ce o să vină comisia. Tot ceea ce a spus domnul Cojocaru nu este corect;

- *declarațiile martorului Cojocaru Victor* care a declarat că locuiește împreună cu mama în ap. 80, știe că familia care locuiește deasupra lor în ap. xx au un copil mic, dar nu îi cunoaște. În apartamentul acela a locuit un domn în vârstă, care îl cunoaște deoarece a făcut multa mizerie. Cu 5 ani în urmă sora l-a telefonat și a spus să vină acasă că, sunt inundați de către apartamentul de sus. A venit președintele CCL, dar nimeni nu a răspuns la ușa ap.xx, a zis că trebuie să vină o rudă să deschidă. Ușa a fost deschisă de o doamnă din afară. Din spusele mamei acea persoană care făcea mizerie a decedat. Este ocupat și foarte rar comunică cu vecinii, iar cu vecinul din ap. xx s-a întâlnit de câteva ori, să nu îi fi inundat poate nu îl cunoștea până în prezent. Pe doamna Iaroslavțeva Liubov nu a văzut-o niciodată. Din spusele vecinilor până la acel bărbat a locuit o doamnă. Pe doamna Liuba nu a văzut-o niciodată. Ca vecină nu o cunoște pe doamna Liuba. Nu a cerut 600 lei de la doamna Liuba niciodată și nu a intrat în apartament. *Susține declarațiile date anterior, iar referitor la d-na Liuba așa ceva nu a spus pentru că nu o cunoștea. A semnat procesul verbal fără a-i da citire.*

- *declarațiile martorului Gorbaciova Galina* care a declarat că, Iaroslavțeva cu soțul ei Alexandr locuiau pe str. Zarzara 15. Pe iarnă plecau cu

soțul ei. Cunoștea că a lucrat cu el la organizație o perioadă de timp, dar după reorganizarea întreprinderii nu mai știe. Cunoaște că erau ca vecini, el a avut o intervenție chirurgicală, dar pentru iarnă mereu mergea la apartament. Ceva rude ale lui Cecalov Alexandr nu a văzut. El era căsătorit oficial cu Iaroslavțeva. Ei erau căsătoriți demult, până a se îmbolnăvi Alexandr. Ea nu a fost niciodată în ospetie la ei în sect. Râșcani. Ea este sigură că ei locuiau în sect. Râșcani pentru că lucra împreună și cunoștea. Ei au fost colegi cu Alexandr Cecalov, el era inginer dar ea lucra altceva. Cu Iaroslavțeva Liubov nu a discutat despre situația apartamentului din sect. Râșcani. După ce a decedat soțul Iaroslavțeva Liubov, l-a îngropat din locuința de pe str. Zarzara;

- *declarațiile martorului Solonari Antonina* care a declarat că, o cunoaște vizual pe partea vătămată, dar nu cunoaște numele ei. Pe inculpatul Marin Sardari îl cunoaște pentru că s-a întâlnit cu el la Judecătoria Centru la judecată. Ea locuiește în casa de pe str. Xxxxx x/x ap. 32 și este președinta CCL-28. Pe Cecalov Alexandr îl cunoaște de când el a venit la ea la CCL, la primire, deoarece i-a dat apartamentul sora sa, în care aceasta locuise anterior și a scris cerere pentru a fi primit ca membrul al CCL, au trecut aproximativ 3-4 ani, nu își amintește precis. El a venit singur, nu a fost cu nimeni în apartament, a plătit în cartea de plată a cooperativei ca o singură persoană, a achitat pentru servicii ca o singură persoană. Pe d-nul Cecalov Alexandr îl cunoștea deoarece foarte des a făcut inundații în scară. A fost chemată când inunda și la ora 23.00-24.00 de noapte, el dormea în casă, de fiecare dată era beat. Cel mai serios a fost a 3-a oară când a închis și apa în scară, atunci d-na Afanasieva Galina din ap. 82 a solicitat de la partea vătămată să-i aducă cheia. Domnul a venit și a spus că el este posesorul apartamentului și a spus că dorește să scrie cerere, avea doar cartea de imobil, alte acte nu a prezentat. Nu ea scria în cartea de imobil, se scrie la secția de pașapoarte. Era scrisă Cecalov Nadejda și Cecalov Alexandr în cartea de imobil. Doamna Afanasiva Galina care se cunoștea cu partea vătămată a solicitat să aducă cheia partea vătămată. Cheia a fost adusă de către partea vătămată și ulterior a pornit apa din nou. A fost și la poliție și le-a spus că nu avea dreptul să intre cu forță. Pe partea vătămată o vedea vara când era acasă în concediu, în rest nu o vedea în timpul anului pentru că este la serviciu. Nimeni nu a venit să-i spună că Cecalov Alexandr a decedat, dar a venit sora Cecalov Nadejda, ea achita facturile. Ea nu a știut, ei scriau scrisori. Luau datele la apă și scriau pe foițe care se lipesc pe ușă, ușa era închisă și nu le dădea voie nimeni să intre. Nu a știut că era bolnav. Pe partea vătămată nu cunoaște să se plâns cineva, ei locuiau pe scări diferite dar dacă ea nu vedea ceva, erau să se plângă vecinii. La ziua de astăzi datorii nu sunt, cei care trăiesc - achită. La moment, se achită servicii comunale pentru 2 persoane în acest apartament, locuiește Ghiderman Tatiana cu copilul.

Martorul susține că nu a întrebat de vecină de unde partea vătămată are cheile. A văzut-o pe partea vătămată când ieșea din bloc pentru a întinde rufele, iar aceasta mergea împreună cu domnul Cecalov la magazin, iar apoi aceasta se ducea acasă la ea din spusele vecinilor. Personal a văzut-o o singură dată pe partea vătămată când a spus că îi curgea contorul. A văzut că la masă erau 2 pahare și băutură, era dezordine și veselă nespălată, tapetele erau rupte pe pereți. După decesul lui Cecalov, facturi nu le achita nimeni, apoi a venit d-na Ghiderman, până la acel moment era închis apartamentul. Cu Cecalov Nadejda vorbea, dar când ea venea din Rusia în apartament nu locuia nimeni. Ultima dată ea a achitat datoriile. A spus că sta apartamentul liber și a venit să locuiască fratele său. Ea când nu cunoaște numele proprietarului, indica în factură numele celui care achită. Pe Ghiderman Tatiana când s-a dus a găsit-o în apartament. Nu a cerut de la ea vreun act de proprietate. Ea cere doar numele, prenumele pentru că sectoristul le întreabă dacă locuiește persoane de altă naționalitate. Pe partea vătămată a văzut-o lângă bloc și atât. Pe doamna Liubov nu o știe ca soție a domnului Alexandr, doar ca concubină, știe că se întâlnea cu acesta, nu era pusă la evidentă în apartament pentru a achita serviciile comunale. Când a fost recensământul și în fișa de evidență în apartament figura o singură persoană. o cunoștea pe dna Liubov ca om care venea în ospetie, nu ca locuitor;

- *declarațiile martorului Cojocaru Ana* care a declarat că a cumpărat apartamentul nr. 80, în luna decembrie 2008. Apartamentul nr. xx se află deasupra ei, când ea a cumpărat apartamentul ei, în apartamentul nr. xx nu locuia nimeni. În cutia poștală erau multe facturi, fapt ce îi dădea de înțeles că nu locuiește nimeni. Prin luna august a anului 2009, a apărut un bărbat care s-a prezentat ca Cecalov Alexandr. A fost inundată de apartamentul de sus, curgea apă murdară, nici o pagubă nu i-a fost restituită. În apartamentul lui nu a văzut nici o femeie, ultimul timp el bea singur pe drum. Era mizerie mare în apartament. Pe partea vătămată nu o cunoaște, nu a văzut-o. A fost sora lui Cecalov, cu care a auzit că se certa Alexandr. A chemat-o pe sora acestuia și i-a arătat ce a făcut din apartament. Nu știe cine este doamna Liubov. Nu cunoaște dacă Cecalov era căsătorit. Nu a avut niciodată nimic cu Cecalov, ea nu l-a bătut. Ea auzea cum Cecalov striga singur, vorbea prostii, dar nu auzea că vorbește cu cineva. Când a fost poliția la ea a discutat în apartamentul său. Era și băiatul ei Victor Cojocaru când au venit polițiștii. Un polițist discuta cu Victor, iar altul cu ea. Se aflau toți în aceeași cameră, apartamentul este cu o singură cameră. *Ea nu a citit ceea ce au scris polițiștii, a semnat dar nu a spus nimic despre numele Liuba. Declarațiile făcute la faza de urmărire penală, la ea acasă nu le susține.* Cecalov Alexandr nu era căsătorit și nici nu l-a văzut pe Cecalov Alexandr ca să se primble cu vreo femeie. Iaroslavțeva Liuba nu o fost vecină cu ea și nu o

cunoaște. *Nu și-a schimbat declarațiile de la urmărirea penală. La prezentarea procesului-verbal de audiere a martorului Cojocaru Ana (f.d. 32, vol.1), ultima declară că, semnătura este a ei dar declarațiile nu le-a semnat. Declarațiile au fost citite de către polițiști. Nu a depus plângere împotriva procesului verbal de audiere. La prezentarea (f.d. 42, vol. 2) procesului-verbal, declară că, semnătura de pe act îi aparține. Nu a scris ea pe procesul-verbal, dar a scris președinta asociației.*

- *declarațiile martorului Timofci Angela care a declarat că la data de 08 august 2016 la biroul notarului s-a adresat Liubov Iaroslavțeva cu cerere de acceptare a succesiunii după decesul soțului său Cecalov Alexandr, decedat la 05.06.2016 cu ultimul domiciliu str. Xxxxx x/x ap. xx. La stabilirea cercului de moștenitori, de către notar i s-a explicat conținutul art. 1500 Cod civil, din spusele dumneaei a reieșit că este unicul succesor, copii nu a avut, iar părinții sunt decedați. Ulterior, la data 15 noiembrie 2016 i s-a eliberat certificat de calitate de sub moștenitor. Ea nu a verificat dacă mai sunt alți moștenitori, doar s-a bazat pe declarațiile acesteia. Legea nu obligă și nici nu are sens să verifice, deoarece fiind eliberat certificat de sub moștenitor aceasta se adresează la cadastru cu cerere de eliberare a extrasului din Registru bunurilor imobile, în care și sunt indicați proprietarii bunului imobil. În dependență de cine este indicat în extras consemnează notarul, la acea etapă nu a avut sens să solicite extras deoarece acesta este valabil 2 luni, iar până la expirarea termenului de 6 luni trebuia să facă alte cheltuieli pentru eliberarea altui extras. La ziua de azi a solicitat perfectarea moștenirii, s-a adresat sora decedatului cu cerere, care pretinde la succesiune și a invocat diferite motive. Pe data de 02.11.2016 Cecalov Nadejda s-a adresat cu cerere. A înțeles că este litigiu între aceștia, invoca diferite motive și din acest motiv le-a sugerat să se adreseze în instanța de judecată pentru a merge mai departe. Ea a explicat că aceasta nu este moștenitoare deoarece este moștenitor de grad superior decât al ei, ea este sora, iar fiindcă este soția Iaroslavțeva Liubov care este moștenitor superior. Sardari Marin s-a prezentat o dată cu Cecalov Nadejda, care s-a prezentat ca avocatul doamnei și ea le-a explicat că nu poate pretinde Cecalova Nadejda la moștenire. La data de 02.11.2016 s-a prezentat Cecalov Nadejda cu Sardari Marin la notar. Cecalova Nadejda nu a fost numită administrator pe acest apartament. De masa succesorală în această situație urmează a fi numit un administrator, o parte neinteresată. Cecalova Nadejda a depus cerere care a fost înregistrată în registrul de primire a corespondenței, însă aceasta nu poate fi înregistrată în calitate de moștenitor până nu se soluționează litigiul. Cererea a fost primită, doar că asupra acceptării sau respingerii cererii se vor expune ulterior după soluționarea conflictului. Cecalov Nadejda s-a adresat cu 3 cereri din aceiași dată, prin prima cerere aceasta a solicitat ca Cecalov Nadejda*

și Sardari Marin să fie numit administrator al apartamentului, în a 2 cerere este indicat că Cecalov Nadejda este de acord să primească ca moștenire apartamentul. A 3-a cerere pentru eliberarea certificatului de calitate de moștenitor. Nu își amintește dacă a informat-o despre litigiu pe cealaltă parte. Este la curent cu dosarul civil de declarare a nulității contractului de vânzare - cumpărare între soră și frate. A telefonat-o și i-a spus că este anulat contractul, și i-a trimis pe poștă contractul, aceasta a fost la data de 23.11.2018. Ea a înțeles că Iaroslavțeva a fost în imposibilitate de a administra apartamentul pentru că aceasta nu poate fizic intra acolo, a fost schimbată ușa. Ea nu a cerut să-i comunice despre toți moștenitorii, a întrebat doar despre cei de gradul întâi, dacă are rude și dacă părinții sunt în viață. Doamna Iaroslavțeva posibil și a spus că decedatul are o soră în viață, dar nu poate să afirme cu certitudine sau să infirme. Procedura nu este dusă până la capăt, doar este primită cererea de acceptare a succesiunii. Nu s-a bazat pe nimic, se declară averea de către moștenitor. A constatat că acel apartament nu îi aparține lui Cecalov, ea nu este în drept de a duce până la capăt succesiunea;

- *declarațiile martorului Cecalov Nadejda* care a declarat că, nu a vândut apartamentul fratelui, nu l-a donat, ea pur și simplu l-a scris pe numele lui. Fratele ei a decedat în 05 iunie 2016. Ea a venit în acest apartament peste 2-3 luni în dependență de cum avea transport. El era bolnav și făcea abuz de băuturi spirtoase, o suna mereu pe ea ca să-i achite toate cheltuielile din apartament. Președintele cooperativei era Antonina Alexeeva, ea se interesa la ea referitor la cheltuielile de apartament. Președintele cooperativei îi spunea cât datorează pentru încălzire, telefon și toate serviciile comunale, toate veneau pe familia ei. Fratele a trăit în acest apartament, dar venea des la ea în Rusia. Fratele i-a spus că avea o femeie, dar nu se cunoștea tare aproape cu ea, dar când a vorbit cu ea, i-a zis să aibă grijă de el. Numele soției era Iaroslavțeva Liubov, ea îngrijea de sora bolnavă și nu îngrijea de fratele ei, careva lucrări în apartament ea nu a făcut. El era deja bolnav și nu putea să se căsătorească, despre căsătorie a aflat când a fost împreună cu avocat la notar, acolo le-au spus. El nu i-a prezentat-o ca soție pe sa. Ea a căutat o zi întreagă adresa ei pentru a o găsi. A fost la ea, la apartament pe str. Zarzara, de fapt nu în apartament, doar la intrare în coridor. Când venea în apartamentul de pe str. Florilor, la fratele ei nu era nici o femeie. Pe Iaroslavțeva Liubov nu o recunoaște ca locuitoare în apartamentul xx de pe str. Florilor. A transmis lui Sardari Marin cheile apartamentului și el a adus fotograf și a fotografiat ce era în acel apartament și a spus că acestea sunt pentru cauză. După moartea fratelui ea a fost în acest apartament, dar nu a văzut-o pe Iaroslavțeva în acest apartament, era luat totul de acolo. Era rămas totul liber. După moartea fratelui ei a achitat serviciile comunale. Ea a transmis bani lui Iaroslavțeva

Liubov, toate bunurile i-a transmis avocatului. În Republica Moldova fratele ei tot avea pensie. El nu a fost căsătorit niciodată. Chiriașii locuiesc în apartament cu permisiunea ei. Președintele cooperativei nu i-a spus că în acest apartament s-a instalat Iaroslavțeva, poate ea și a stat acolo dar nu cunoaște. În 2009 cu fratele a fost încheiat contract de donație deoarece era unicul frate al său și nu avea bani pentru cumpărarea apartamentului. Liubov Stepanovna nu a sunat-o pe ea, dar pe o vecină și a anunțat că a decedat fratele, ea l-a îngropat pe fratele ei. Nu cunoaște exact de cât timp se cunoșteau, dar aproximativ de vreo 10 ani. Ei au lucrat în apropiere cu Iaroslavțeva. Ea nu își amintește să fi fost la ea Iaroslavțeva. Apartamentul a fost înregistrat pe numele fratelui său, aceasta a fost obținută prin cooperativă apoi a fost privatizată de către ultima. Nu a fost contract de vânzare. Ea pur și simplu a scris-o, crede că aceasta este donație, înscrisă la notar. La moment, apartamentul este scris pe numele ultimei. Ea a venit în țară aproximativ la sfârșitul lunii iunie. După moarte a stat aproximativ în țară o săptămână. După moartea fratelui a mai fost toamna în țară, în luna noiembrie. A făcut actele și a plecat;

- *declarațiile martorului Soloviov Victor* care a declarat că despre această cauză penală a aflat de pe portalul instanței Judecătorei Chișinău, că în afara de dosarul intentat în privința lui Sardari pentru huliganism mai este un dosar în baza art.179 Cod penal și a aflat despre unele detalii dintr-o discuție cu Marin Sardari, l-a sunat și au vorbit cu acesta la telefon și pe coridor pe această temă. Din discuția cu Sardari Marin, a înțeles că acesta a intrat într-un apartament mai întâi în calitate de chiriaș (gazdaș) și practic s-a lăudat că are posibilitatea să facă rost de acest apartament și să devină proprietar, la care martorul i-a spus „succes”. El i-a spus că acesta nu este dosar penal, dar e dosar civil, el i-a spus că va avea succes pentru că el știe cum să facă ca să evite pedeapsa. Ulterior a aflat mai multe despre acest caz absolut întâmplător, aproximativ în luna mai 2018 la Curtea de Apel, unde raportor era Ion Muruianu, a avut un proces unde a participat Sardari Marin din partea Asociației, pe de altă parte era Soloviov Victor, după ce s-a încheiat acest proces, martorul a rămas în sală și a aflat niște lucruri ce l-au șocat în dosarul dat. Sardari Marin a încercat să desfacă căsătoria a 2 persoane dintre care una este Liubov Iaroslavțeva, doamna a plâns, în sală era și avocatul Lilian Timotin. Cunoaște doar din spusele lui Sardari Marin că este vorba de apartamentul ce se află în sect. Râșcani, str. Florilor pe care are intenția să-l acapereze (să-l facă proprietate).

Reieșind din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a conchis că instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a concluzionat că, în acțiunile inculpaților Sardari Marin, Ghiderman

Tatiana și Ghiderman Iurie lipsesc semnele componenței de infracțiune prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal, aceștia fiind achitați.

Colegiul penal a reținut că *probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpaților Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie sau ar combate poziția acestora, acuzarea de stat nu a prezentat*, astfel instanța de judecată corect a reținut că, nu există careva probe ce ar confirma pătrunderea ilegală în imobilul părții vătămate și refuzul de a elibera acest apartament, *la fel nu s-a dovedit că, Iaroslavțeva Liubov își desfășura viața sa personală în acel apartament, or, ultima a solicitat persoanei aflate în apartament să elibereze apartamentul, la data de 12 noiembrie 2016, însă, certificatul de calitate de moștenitor, a fost eliberat pe numele cet. Iaroslavțeva Liubov la data de 15 noiembrie 2016 (f.d. 18 vol. I), iar poziția expusă de către partea vătămată a fost combătută prin declarațiile martorilor audiați în prezenta pricină cum ar fi, declarațiile martorului Solonari Antonina, care este președintele CCL, din blocul locativ unde se află apartamentul litigios din str. Xxxxxx, mun. Xxxxxx și care a declarat că, „a văzut-o pe partea vătămată când ieșea din bloc pentru a întinde rufele, aceasta mergea împreună cu domnul Cecalov la magazin, iar apoi, din spusele vecinilor, aceasta se ducea acasă la ea”.*

A notat instanța de apel că potrivit materialelor cauzei, instanța de fond a stabilit că, Iaroslavțeva Liubov și Cecalov Nadejda se aflau într-un litigiu civil cu privire la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, iar inculpații au acționat potrivit declarației din 02.11.2016 eliberată de Nadejda Cecalov, care fiind sora defunctului Cecalov Alexandr, pentru toate organele de drept i-a încredințat cheile de la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx, sub răspunderea lui Marin Sardari pe toată perioada cât se va examina litigiul de judecată referitor la redobândirea în proprietate a apartamentului nr. xx, *ceea ce denotă faptul că, inculpații nu au avut intenția de a pătrunde sau a rămâne ilegal în domiciliul, dar a fost coordonată cu Nadejda Cecalov la 02 noiembrie 2016, care a permis familiei Ghiderman să locuiască în apartamentul xx din str.Xxxxx x/x mun. Xxxxx și care la acea perioadă se cunoștea cu certitudine că este proprietara apartamentului și dispune de toate drepturile față de bunul imobil.*

Cu referire la motivele invocate de către acuzare și partea vătămată în apelurile declarate precum că, la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a indicat că probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpaților sau ar combate poziția acestora, acuzarea de stat nu a prezentat, astfel instanța de judecată corect a reținut că nu există careva probe ce ar confirma comiterea presupusei infracțiuni, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Iaroslavțeva Liubov, ale inculpatului Sardari Marin și ale martorului Timofti Angela, ultimii au declarat că, la data de

12 noiembrie 2016, data comiterii presupusei infracțiuni, inculpații se aflau deja în apartament de 10 zile și anume din 02 noiembrie 2016, iar certificatul de calitate de moștenitor a fost eliberat pe numele cet. Iaroslavțeva Liubov la data de 15 noiembrie 2016. Astfel, se atestă lipsa laturii obiective de pătrundere ilegală și latura subiectivă a infracțiunii de intenția intrării ilegale a făptuitorului în domiciliul persoanei.

Instanța de apel a statuat că, la caz, intrarea lui Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie, în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, nu poate fi considerată pătrundere și rămânere ilegală în domiciliu, or, *aceasta a fost coordonată cu Nadejda Cecalov la data de 02 noiembrie 2016*, iar ultima a permis familiei Ghiderman să locuiască în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx, ca aceștia să achite serviciile comunale. În cazul dat nu poate fi vorba de violarea domiciliului, or, Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie nu a avut intenția de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, dar Sardari Marin în urma înțelegerii cu Nadejda Cecalov au convenit ca în apartamentul dat să locuiască sora inculpatului Sardari Marin, -Ghiderman Tatiana cu soțul și copilul lor. Mai mult ca atât, când a venit partea vătămată la apartament, acolo deja mergeau lucrări de reparație, astfel se confirmă faptul că, în momentul pătrunderii în apartament, acolo nu locuia nimeni, lipseau careva lucruri, care ar demonstra că acolo locuiește cineva, prin urmare nu se atestă intenția directă de a viola domiciliul părții vătămate în cazul dat. Respectiv, nu s-a probat latura subiectivă a infracțiunii și anume intenția directă a inculpaților Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie de a comite infracțiunea imputată.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal a reținut că nu poate fi vorba de violare de domiciliu, așa cum, la materialele cauzei penale, careva probe materiale sau depoziții ale martorilor, cu excepția celor depuse de partea vătămată nu au fost prezentate, din contra declarațiile părții vătămate au fost combătute prin declarațiile inculpatului, confirmate de către martorii Cojocari Ana, Solonari Antonina, Timofti Angela elucidate supra care nu sunt cointeresați în soluționarea cazului, inclusiv au fost avertizați de răspundere penală, cât și de celelalte probe materiale expuse mai sus.

Instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei este anexată informația parvenită de la Întreprinderea de Stat Cadastru, potrivit căreia apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx a aparținut ca proprietate cet. Cecalov Nadejda, care la 24.12.2009 a încheiat contract de vânzare-cumpărare nr. 7176 cu Cecalov Alexandr (f.d.67 vol.1), dar care, ulterior, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 noiembrie 2018, s-a declarat nul, cu repunerea părților în poziția anterioară încheierii contractului (f.d. 148 vol .2).

Cu referire la argumentul expus în apelul părții vătămate, precum că, instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile martorului Solonari Antonina, instanța de apel nu le-a reținut, relatând că instanța a apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, iar reieșind din insuficiența probatoriului administrat întru emiterea unei sentințe de condamnare, instanța de fond justificat a emis sentința de achitare în privința inculpaților Sardari Marin, Ghiderman Tatiana, Ghiderman Iurie.

Colegiul penal a reținut ca fiind neîntemeiate și solicitările acuzatorului de stat cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu schimbarea situației, or, conform prevederilor art. 58 Cod Penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă, datorită schimbării situației, se va stabili că persoana sau fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social, ceea ce la caz nu a fost dovedit, or, inculpații au fost achitați de către instanța de fond, pe motivul lipsei componentei infracțiunii, prin ce decade necesitatea de a-i libera de răspundere penală.

Colegiul penal a respins și alegațiile expuse în cererea de apel înaintată de avocatul Timotin Lilian, în interesele părții vătămate Liubov Iaroslavțeva, cu privire la faptul că, instanța de fond nu și-a motivat soluția de respingere a acțiunii civile, or, potrivit prevederilor art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art. 35 al Codului penal.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului depus, a invocat următoarele argumente:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor propuse de acuzare și a ajuns la concluzia achitării lui Sardari M., Ghiderman T. și Ghiderman I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și

formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpaților, greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- pentru susținerea învinuirii înaintate inculpaților, acuzarea a prezentat probe care nu au fost apreciate de către instanța de apel la justa valoare, și anume declarațiile părții vătămate, ale martorilor cât și probele scrise, însă instanța de apel, a redat probele respective selectiv și astfel le-a dat o apreciere eronată;

- instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra faptului de ce respinge probele care stau la baza sentinței de condamnare și nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, fiind doar trecute în revistă prin enumerarea și indicarea lor, iar criticile invocate de către instanța de apel se axează în exclusivitate doar pe argumente preluate din soluția adoptată de către instanța de fond, în speța dată;

-pronunțând soluția de achitare a inculpaților, atât instanța de fond cât și cea de apel, s-au bazat doar pe declarațiile inculpaților, fără a lua în considerație toate probele acuzării, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanțele inferioare au desconsiderat circumstanțele de fapt ale cauzei, care au relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze și pripit au reținut că din probele prezentate de acuzare nu rezultă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal;

- făcând trimitere la declarațiile martorilor Solonari Antonina, Cojocaru Ana, Cecalov Nadejda au fost reținute doar secvențe din declarațiile acestora, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare, și nu s-au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului Sardari M.;

- instanțele inferioare au preluat cu fidelitate ipoteza susținută de inculpați și martorul Cecalov N., însă nu au dat apreciere informației din extrasul din registrul de stat al populației cet. Cecalov Alexandr, a decedat la 05.06.2016, extrasului din registrul de stat al populației cet. Cecalov Alexandr s-a căsătorit cu cet. Iaroslavțeva Liubov, iar la 24.03.2012 a fost înregistrat certificatul de căsătorie cu seria CS-V nr. 0985013 și informației de la întreprinderea de stat

Cadastru, potrivit cărei proprietar al bunului imobil situat pe adresa str. Xxxxxx x/x, mun. Xxxxxx, ap.xx, a fost cet. Cecalov Alexandr în baza contractului de vânzare cumpărare nr. 7176 din 24.12.2009, fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile la 16.02.2011. Astfel, succesor de gradul I după decesul lui Cecalov Alexandr a rămas soția supraviețuitoare cet. Iaroslavțeva Liubov (certificat de căsătorie CS-V nr. 0985013);

- în acțiunile inculpaților Sardari M., Ghiderman T. și Ghiderman Iu. s-a constatat prezența atât a pătrunderii ilegale cât și a rămânerii ilegale în domiciliul părții vătămate, refuzul de a părăsi apartamentul nr. xx din str. Xxxxxx mun. Xxxxxx, acționând cu intenție directă fiind conștienți de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii, fără consimțământul părții vătămate Iaroslavțeva L. în domiciliul său, încălcându-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului;

- este eronată concluzia instanțelor inferioare că inculpatul Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie, locuiesc în apartament din data de 02.11.2016 fapt ce contravine cu declarațiile date în cadrul audierii în calitate de bănuiți unde declară că au fost contactați de către Sardari Marin în luna decembrie 2016, fiind întrebați de acesta dacă vor să locuiască în apartament unde vor achita doar serviciile comunale. Totodată Sardari Marin le-a comunicat că se va clarifica cu toate problemele și că este deschis un dosar civil. *Astfel toți trei inculpați cunoșteau din start despre faptul că apartamentul nu aparține lui Cecalov Nadejda, ignorând acest fapt, mai mult ca atât urmând să soluționeze eventualele probleme ce țin de imobilul respectiv*, iar la apariția în apartamentului nr. xx din str. Florilor a proprietarei Iaroslavțeva L. și la solicitarea ei de a părăsi apartamentul, aceștia nu s-au conformat cerințelor continuând în mod abuziv să rămână în apartament. Toți cei trei inculpați cunoșteau încă din noiembrie 2016 că apartamentul aparține lui Iaroslavțeva fiind informați oficial de către notarul Timofti Angela. Sardari Marin cunoaștea faptul că pentru a intra în posesia apartamentului trebuia să obțină certificatul de moștenitor care se obține la notar. S-au prezentat la notar și încă o dată sau convins că moștenitoare de drept a apartamentului este Iaroslavțeva Liubov, dar folosindu-se de faptul că la moment nu se află în apartament au pătruns în apartamentul acesteia. Având studii juridice inculpatul Sardari urma să cunoască că, având un litigiu civil nu îi acordă dreptul să pătrundă în apartamentul dat.

- făcând referire la lipsa intenției inculpaților la săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a menționat că inculpatul Sardari Marin ar fi acționat în baza declarațiilor lui Cecalov Nadejda fapt ce este combămt în totalmente prin declarațiile martorului - notarul Timofti Angela.

- prin decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, a fost casată hotărârea Judecătoriei

Chişinău sediul Centru din 23.11.2018 și a fost respinsă cererea lui Sardari Marin, însă instanța de apel a ignorat proba respectivă și a pus la baza deciziei sale concluzia că proprietar al apartamentului este Cecalov Nadejda reeșind din "... hotărârea Judecătoriai Chişinău, sediul Centru din 23 noiembrie 2018, prin care s-a declarat nul contractului de vânzare-cumpărare din 24.12.2009 încheiat între Cecalova Nadejda și Cecalov Alexandr, autentificat de notarul privat Șcerbacova Zinaida, cu repunerea părților în poziția anterioară încheierii contractului";

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel, s-au rezumat doar la enunțarea listei probelor prezentate de acuzare și apărare, fără a prezenta careva motivare a poziției sale, făcând o concluzie formală că nu au fost prezentate suficiente probe în sensul acuzării. Mai mult, instanța a omis de a menționa prin care probe anume se demonstrează, deopotrivă, nevinovăției persoanei, sau care sunt elementele infracțiunii ce lipsesc și în mod inexplicabil nu a indicat în baza căror motive și raționamente a respins totalitatea cumulului de probe administrat de către acuzare în susținerea învinuirii aduse;

5.2. Avocatul Timotin Lilian în numele părții vătămate Iaroslavțeva Liubov, prin care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea trimiterii cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului depus, a invocat următoarele argumente:

- pe de o parte instanța de fond și cea de apel pledează pentru faptul că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiuni, iar pe de altă parte că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată odată cu nerecunoașterea lor a celor incriminate;

- din cumulul probelor examinate în ședința de judecată din partea acuzării și anume declarațiile părții vătămate reiese precum că inculpații au pătruns în apartament fără consimțământul ei, precum și au refuzat să părăsească imobilul la solicitarea acesteia, astfel fiind eronată concluzia instanțelor inferioare de achitare a inculpaților;

- în motivarea soluției adoptate, instanța de apel nu oferă o explicație de ce anumite probe le consideră admisibile, iar altele nu;

- nu a fost indicat nici un temei legal ce ar permite punerea la îndoială a veridicității declarațiilor părții vătămate, calificându-le tendențioase odată ce există interesul părții, or, Iaroslavțeva Liubov a făcut declarații sub jurământ și poartă răspundere pentru declarații mincinoase și fără a se referi la anumite probe a concluzionat că victima nu desfășura viața sa personală în acel apartament;

- relatările martorului Timofti Angela au fost lăsate fără apreciere de instanță, însă ele dovedesc echivoc faptul că, inculpatul Sardari Marin, a fost

informat că nu are temei legal de a poseda și folosi apartamentul cu pricina, fapt ce dovedește cele infirmate de instanță și anume că a intrat ilegal în posesia locuinței victimei. Iar certificatul de calitate de moștenitor dovedește anume faptul că Iaroslavțeva Liubov are un statut legal în dosarul succesoral, în comparație cu inculpatul și pretinsa moștenitoare Cecalova Nadejda;

- nu se deslușește caracterul legal în acțiunile lui Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie, așa după cum o apreciază instanțele de fond și de apel, or, fiind audiați în calitate de martori Cojocari Ana și Cojocari Victor care locuiesc în ap. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx, au infirmat faptul că Iaroslavțeva Liubov a locuit în apartamentul xx adresa nominalizată, sau că o cunosc ca vecină. Și aici identifică o interpretare eronată și părtinitoare, admisă de instanța de fond, atunci când martorii doar au comunicat că nu o cunosc ca vecină și nu o cunoaște pe ea personal, *menționând suplimentar că nu prea cunosc vecinii din scară*;

- sunt neclare aprecierile instanței, care nu face explicații asupra utilității probelor enumerate, ce sunt acestea capabile de a dovedi și în ce măsură, limitându-se doar la indicarea lor formală.

- pe de o parte instanța pledează pentru faptul că nu este demonstrată vinovăția, nu sunt anumite probe în susținerea acușării, persistă dubii ce urmează a fi tratate în favoarea inculpaților, iar pe de altă parte adoptă sentința de achitare întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii. În același timp criticând doar partea acușării că nu au prezentat și alte probe, în același timp instanța nu face o cercetare obiectivă completă și multilaterală a probelor prezentate, fără a se expune de ce nu sunt acceptabile;

- instanța de fond eronat a stabilit că, Iaroslavteva Liubov și Cecalov Nadejda se aflau într-un litigiu civil cu privire la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, iar inculpații au acționat potrivit declarației din 02.11.2016, eliberată de Nadejda Cecalov - sora defunctului Cecalov Alexandr, pentru toate organele de drept i-a încredințat cheile de la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx, sub răspunderea lui Marin Sardari pe toată perioada cât se va examina litigiul de judecată referitor la redobândirea în proprietate a apartamentului nr. xx, ceea ce denotă faptul că, inculpații nu au avut intenția de a pătrunde sau a rămâne ilegal în domiciliul, dar a fost coordonată cu Nadejda Cecalov la 02 noiembrie 2016, care a permis familiei Ghiderman să locuiască în apartamentul xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx și care la acea perioadă se cunoștea cu certitudine că este proprietara apartamentului și dispune de toate drepturile față de bunul imobil, or la data de 02.11.2016 conform extrasului din registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra apartamentului litigios aparținea defunctului Cecalov Alexandr, înscrisul respectiv fiind prezentat însuși de către inculpatul

Sardari Marin;

- inculpații au cunoscut cu certitudine că nu au nici un temei legal de a pătrunde în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, iar în scopul mușamalizării acțiunilor sale, Sardari Marin și-a atribuit calitatea de administrator al averii succesoriale, fără a obține o decizie a notarului în acest sens care i-ar fi permis posedarea în mod legal a acestei locuințe, iar declarațiile martorilor cât și ale părții vătămate dovedesc că aflarea inculpaților în apartamentul respectiv este una lipsită de temei legal;

- instanța de apel a abordat în linii generale examinarea cererii de apel, contrar recomandărilor CtEDO, inclusiv prin argumentarea selectivă și interpretarea vicioasă a circumstanțelor cazului;

- pe de o parte instanța de apel a constatat unele vicii-neajunsuri a sentinței contestate, pe care instanța de fond le-a admis la emiterea hotărârii, iar pe de altă parte în continuare le-a ignorat și deja a încercat să repare neajunsurile depistate în sentință și de parcă o completează, încercând să explice care element constitutiv lipsește în acțiunile inculpaților ce nu ar permite incadrarea lor în dispoziția art. 179 Cod penal;

- instanța de fond cât și instanța de apel nu au dat apreciere cumulului de probe prezente la materialele cauzei, inclusiv prin coraborarea acestora între ele, atunci când instanța de fond nu apreciază declarațiile martorului Timofti Angela și Soloviov Victor, instanța de apel le apreciază, iar ulterior deja instanța de apel nu dă o apreciere unor probe importante a declarațiilor martorului Afanari Nadejda ce dovedesc anume că partea vătămată a locuit în acest apartament și respectiv nu dă apreciere asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.11.2019, prin care a fost casată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23.11.2018, pe care au apreciat-o ca o hotărâre legală, considerând în baza acesteia că Cecalova Nadejda esra proprietară a apartamentului la ziua de 02.11.2016. La fel a rămas fără apreciere și declarația lui Iaroslavteva Liubov depusă în fața notarului prin care partea vătămată a acceptat moștenirea încă la 08.08.2016, care de fapt și reprezintă actul ce confirmă că succesorul a intrat în moștenire. Admițând în esență o eroare gravă de fapt;

- hotărârile instanțelor inferioare sunt afectate de un viciu fundamental, prin faptul încălcării dreptului la proprietate privată și dreptul la moștenire, care sunt garantate la art 46 al Constituției, prin faptul că instanțele inferioare au acționat contrar prevederilor art. 387 alin. (2), pct. 2 al Codului de procedură penală, atunci când și-au întemeiat soluția de achitare a inculpaților pentru că nu sunt întrunite elementele infrațiunii, totuși s-au pronunat asupra acțiunii civile pe care au respins-o. Astfel, lipsind partea vătămată de a acționa persoanele care abuziv i-au ocupat spațiul locativ în instanța de drept civil, respectiv legalizând

aflarea făptașilor în apartament și lipsind-o de dreptul la moștenire și proprietatea care îi revine.

5.3. Pe marginea recursurilor declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Dragomir Aliona, în numele inculpatului Ghiderman Iurie, avocatul Popa Marin în numele inculpatei Ghiderman Tatiana, avocatul Alexei Kebeș în numele inculpatului Sardari Martin și inculpatul Sardari Marin depun referințe, prin care solicită respingerea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost

corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând *per ansamblu* decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (hotărârea *Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Din conținutul cererilor de recurs declarate de recurenți, se constată că aceștia fac trimitere la erorile de drept stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală și pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, dat fiind că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Astfel, se reține că recurenții formulează mai multe critici îndreptate împotriva soluției pronunțate de instanțele inferioare, în acest sens consemnând că soluția de achitare a inculpaților se bazează doar pe declarațiile inculpaților și pe declarațiile selective a câtorva martori, probele acuzării fiind apreciate critic și că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele

invocate apelanți în apelurile declarate, fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Colegiul lărgit notează, că din dispozitivul sentinței rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei, a dispus achitarea inculpaților Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiderman Iurie de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, *din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii*, totodată, în partea descriptivă a sentinței indicând neclar și divergent mai multe temeuri de achitare a inculpaților, cum ar fi că „...*inculpații nu au comis fapta pătrunderii...*, *acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția, ...acuzarea nu a dovedit că inculpații au săvârșit infracțiunea....., nu este clară situația și rolul fiecărui inculpat în pătrunderea ilegală, rămânerea și refuzul...*, *fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii...*”

Examinând apelul declarat de către acuzatorul de stat și avocatul părții vătămate, instanța de apel a dispus menținerea sentinței de achitare a inculpaților apreciind ca veridice, pertinente, concludente și utile declarațiile depuse de Sardari Marin, Ghiderman Tatiana și Ghiermna Iurie în calitate de inculpați, însă a lăsat fără apreciere faptul că persoana acuzată beneficiază de libertatea de a nu se auto-incrimina și că aceasta nu poartă răspundere pentru declarațiile făcute, decât în cazul în care el face un denunț intenționat fals că infracțiunea a fost săvârșită de o persoană care, de fapt, nu a avut atribuție la săvârșirea ei.

De asemenea, instanța de apel a constatat mai întâi că „...*potrivit materialelor cauzei, s-a stabilit că, Iaroslavțeva Liubov și Cecalov Nadejda se aflau într-un litigiu civil cu privire la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, iar inculpații au acționat potrivit declarației din 02.11.2016 eliberată de Nadejda Cecalov, care fiind sora defunctului Cecalov Alexandr, pentru toate organele de drept, i-a încredințat cheile de la apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun.*

Xxxxxxx, sub răspunderea lui Marin Sardari pe toată perioada cât se va examina litigiul de judecată referitor la redobândirea în proprietate a apartamentului nr. xx....., după care în mod absolut divergent a menționat că anume aceasta „...denotă faptul că, inculpații nu au avut intenția de a pătrunde sau a rămâne ilegal în domiciliul, dar a fost coordonată cu Nadejda Cecalov la 02 noiembrie 2016, care a permis familiei Ghiderman să locuiască în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx și care la acea perioadă se cunoștea cu certitudine că este proprietara apartamentului și dispune de toate drepturile față de bunul imobil. Or, în acest caz nu este clară poziția instanței de apel dacă în acea perioadă Cecalova Nadejda deținea anumite drepturi asupra apartamentului respectiv, sau aceasta doar încerca prin inițierea unui litigiu civil, redobândirea în proprietate a apartamentului nr. xx din str. Xxxxx x/x.

Colegiul lărgit notează, că instanța de apel, concluzionând că, inculpații ar fi avut permisiunea Nadejdei Cecalov de a pătrunde și a se instala în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x, urma să dea apreciere și declarațiilor martorului – notarul Timofti Angela, care a declarat că solicitarea Nadejdei Cecalov de a fi numită administrator al apartamentului nr. xx din str. Xxxxx x/x nu a fost admisă, deoarece administrator trebuie numită o persoană dezinteresată, iar cererea de declarare a acesteia în calitate de moștenitor a lui Cecalov Alexandr, a fost înregistrată, dar nu a fost soluționată având în vedere litigiul existent între părți.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Așadar, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date și nu a dat răspuns la toate argumentele apelaților.

În mare parte, instanța de apel și-a întemeiat soluția de menținere a sentinței de achitare a inculpaților pe faptul că „...la materialele cauzei este anexată informația parvenită de la Întreprinderea de Stat Cadastru, potrivit căreia apartamentul nr. xx din str. Xxxxx x/x mun. Xxxxxx a aparținut ca proprietate cet. Cecalov Nadejda, care la 24.12.2009 a încheiat contract de vânzare-cumpărare nr. 7176 cu Cecalov Alexandr (f.d.67 vol.1), dar care, ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 noiembrie 2018, s-a declarat nul, cu repunerea părților în poziția anterioară încheierii contractului (f.d. 148 vol .2)”, însă nu a ținut cont de faptul că prin decizia nr. 2a-1326/2019 a Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 noiembrie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia cererea de chemare în judecată înaintată de Nadejda Cecalova

împotriva Liubovei Iaroslavțeva, notarului privat Zinaida Șcerbacova și Agenției Servicii Publice, Departamentul cadastru, intervenienți accesorii Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 28, notarul public Angela Timofți și Serviciul Fiscal de Stat cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului, radierea înscrisului din Registrul bunurilor imobile și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În altă ordine de idei, Colegiul constată că, instanța doar a descris probele prezentate de acuzare, însă nu le-a analizat și nu le-a dat apreciere în coroborare cu ansamblul probator, întemeindu-și soluția, în mare parte pe argumentele inculpaților cât și ale martorilor care în ședința de judecată au dat declarații diverse față de cele date la urmărirea penală, privind locuirea părții vătămate Iaroslavțeva Liubov în apartamentul nr. xx din str. Xxxxxx x/x mun. Xxxxxxx, fără a da apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și prin raportare la normele legale, pertinente cazului.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Față de cele ce preced, Colegiul reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de procuror și de avocatul părții vătămate, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către părți sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția

adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de apelanți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În contextul dat, se specifică că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei* (cererea nr. 25236/02), hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că, Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față, ținând cont de viciile care afectează și sentința instanței de fond, echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

În consecință, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile apelanților invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Or, respingând apelurile declarate, instanța de apel în virtutea legii, era obligată să dea răspuns la toate argumentele invocate în apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 6 al prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu și de avocatul Timotin Lilian în numele părții vătămate Iaroslavțeva Liubov, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2020, în cauza penală privindu-i pe *Sardari Marin Xxxxx, Ghiderman Tatiana Xxxxx, Ghiderman Iurie Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 08 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

Craiu Nicolae

Burduh Victor